

Proročka otkrivenja o svršetku vremena

“Poslije ovoga izlit ću Duha svoga na svako tijelo, i prorocat će vaši sinovi i kćeri, vaši će starci sanjati sne, a vaši mladići gledati viđenja.” (Joel 3,1)

Biblijski tekstovi: Joel 3,1-3 (u drugim prijevodima 2,28-32); Djela 2,1-21; Efežanima 4,11-14; Otkrivenje 12,17; Otkrivenje 19,10; Djela 2,36-42.

U zakonima nekih država postoji “odredba o zalasku sunca.” Taj pravni izraz, naravno, nema nikakve veze sa zalaskom sunca, već je riječ o odredbi koja predviđa da zakon automatski prestaje vrijediti određenog datuma. Vlasti unose takve odredbe u zakone iz različitih razloga. Na primjer, u vrijeme opasnosti po državu mogu se donijeti zakoni koji privremeno ograničavaju građanska prava. Zato se u takve zakone ponekad uključuje ta odredba, da bi oni na određeni datum automatski prestali vrijediti i da bi se građanima vratila prava koja su im privremeno oduzeta.

Je li Bog uključio odredbu o prestanku važenja kada je Duh Sveti dao dar proroštva u davna vremena? Postoji li neko vrijeme prije Isusovog povratka kada će taj dar prestati djelovati? Prošlog smo tjedna saznali da je Bog progovarao svojem narodu preko proroka u prijelomnim trenucima. Ovog ćemo tjedna proučiti proročki dar na svršetku vremena — njegovu posebnu ulogu i trajnost — kao i ulogu proročke službe Ellen G. White dok se Isusov drugi dolazak približava.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Djela apostolska, Znaci vremena*, 2011., stranice 7—11.

OBEĆANJE IZ KNJIGE PROROKA JOELA

Pročitajte Joel 3,1-3 (u drugim prijevodima 2,28-32). Što Bog obećava da će učiniti u posljednjim danima?

.....

.....

Joel, prorok iz sedmog stoljeća prije Krista, daje važan uvid u buduće događaje. Kada čitamo taj odlomak, pitamo se govori li on o vlastitom vremenu ili o nečemu u dalekoj budućnosti.

Teolozi uglavnom prave razliku između dvije vrste proroštva — klasičnog i apokaliptičnog. Klasično proroštvo bavi se konkretnim narodima i koristi stvarna imena i brojeve (vidi, na primjer, Jeremija 25,1-11). Apokaliptično proroštvo, s druge strane, koristi izrazito simboličan jezik, simbolične brojeve za vremena, i često spominje znakove u svemiru (vidi Daniel 7). A ponekad nailazimo i na preklapanje obaju tipova proroštva (vidi, na primjer, Matej 24).

A što je s Joelom 1,1-3 (u drugim prijevodima 2,28-31)? Po svemu sudeći, ovaj ulomak spada u ovu drugu kategoriju. To znači da njegovo ispunjenje ne bi trebalo očekivati unutar životnog vijeka proroka, pa ni u godinama neposredno nakon njegove službe. Naprotiv, ispunjenje tog proročanstva trebali bismo očekivati u budućnosti. Zapazite da su kontekst i vremenski okvir u kojem će Bog dati taj dar proroštva — “prije nego dođe veliki i strašni dan Gospodnji” (Joel 3,3 (2,31). Koji je to dan? Prvi Isusov dolazak? Ili drugi? Ili oba?

Kada uzmemo u obzir spominjanje sunca i mjeseca u Joelovom proročanstvu, odmah se sjetimo činjenica da tu misao možemo naći i u nekoliko drugih biblijskih tekstova. Isus je u svojem čuvenom izlaganju o svršetku vremena (Matej 24,29) govorio svojim učenicima o znakovima na suncu, mjesecu i zvijezdama. I Ivan, pisac Otkrivenja, spominje iste znakove (Otkrivenje 6,12.13). I Isus i Ivan upućuju na iste znakove u svemiru neposredno prije drugog dolaska našega Gospodina. Možemo, dakle, pretpostaviti da bi Joelovo proročanstvo, koje ukazuje na slične znakove, moglo imati neke veze s posljednjim vremenima: “Pokazat ću znamenja na nebu i zemlji, krv i oganj i stupove dima. Sunce će se prometnut u tminu, a mjesec u krv, prije nego svane Jahvin dan, velik i strašan.” (Joel 3,3.4 (2,30.31))

Sjetite se svih proročanstava koja su se ispunila točno onako kako je najavljeno. Zašto bi nam to trebalo pomoći da vjerujemo Bogu u vezi s onim što je još uvijek u budućnosti — kao što je proročanstvo o Isusovom drugom dolasku?

PEDESETNICA

Pročitajte Djela 2,1-21. Zašto Petar citira Joela u kontekstu Kristovog prvog dolaska? Koju ulogu proroštvo igra u tom odlomku?

.....

U tim novozavjetnim redcima nalazimo jedan od najdužih citata iz Starog zavjeta. Kada čitamo Petrovo obrazloženje, mogli bismo postaviti pitanje: "Petre, a što je sa znakovima? Ne vidimo ih u situaciji koju opisuješ." A Petar bi vjerojatno odgovorio: *Znakovi su se ispunili. Kada je Isus nedavno visio na križu, sunce je potamnjelo tri sata.* (Marko 15,33) Ali ono što je za Petra bio uvjerljiv dokaz, možda je za nas danas manje uvjerljivo. Mi još uvijek očekujemo potpunije ispunjenje Joelovog proročanstva. Ključ leži u samom tekstu Knjige proroka Joela. U Joelu 2,23 prorok spominje "jesensku i proljetnu kišu." Događaj iz Djela 2 prvo je ispunjenje tog proročanstva — proljetna kiša. Konačno ispunjenje bit će izlijevanje Duha u obliku jesenske kiše.

Ljudi često definiraju proroštvo kao "pretkazivanje budućnosti." To, naravno, nije pogrešno, ali biblijski su pisci osim toga pozivali ljude na pokajanje. Uostalom, poslije, kada je Petar govorio, neki u tome mnoštvu očito su bili osvjedočeni u svoju grešnost.

"Kad to čuše, duboko se u srcu potresoše te rekoše Petru i ostalim apostolima: 'Braćo, što da činimo?'" (Djela 2,37) I što im je Petar odgovorio? "Obratite se — reče im Petar. — Neka se svaki od vas krsti u ime Isusa Krista za oprostjenje grijeha; tako ćete primiti dar — Duha Svetoga. Vama je, naime, ovaj obećani dar namijenjen, vašoj djeci i svima koji su daleko, koliko god ih pozove k sebi Gospodin, naš Bog." (Djela 2,38.39)

I Ivan Krstitelj bio je prorok koji je propovijedao o pokajanju. Premda je objavljivao Isusov prvi dolazak, on je također propovijedao o pokajanju od grijeha. "Obratite se — govorio je — jer je blizu kraljevstvo nebesko!" (Matej 3,2)

Prema tome, proročanstvo u Joelu 2 doživjet će svoje puno ispunjenje u budućnosti. Kao što su činili Joel i Petar, proroci posljednjeg vremena pozivat će na pokajanje, upućivati na Isusa i pružati smjernice za Božju crkvu posljednjeg vremena.

Čak i pošto su vidjeli te natprirodne pojave, mnoštvo je u prvom trenutku ipak pomislilo da je riječ o nekoj vrsti prirodnog zbivanja. U ovom slučaju pomislili su za te ljude da su pijani! (Pijani ljudi odjednom govore stranim jezicima?) Koliko god nelogičan bio njihov zaključak, što je to u ljudima što ih nagoni da, čak i kad se suoče s nečim natprirodnim, pokušavaju pronaći koliko-toliko prirodno objašnjenje?

DAROVI DUHA

Da bi Kristova crkva uspješno djelovala, Bog joj je dao darove koji olakšavaju njezinu službu. U Novom zavjetu nalazimo nekoliko popisa duhovnih darova koje su prilično slični.

Rimljanima 12,6-8	1. Korinćanima 12,6-8	1. Korinćanima 12,28	Efežanima 4,11-14
prorokovanje	riječ mudrosti	apostoli	apostoli
služenje	riječ razuma	proroci	proroci
poučavanje	vjera	učitelji	evangelisti
hrabrenje	dar liječenja	čudotvorci	pastiri
davanje	čudotvorstvo	dar liječenja	učitelji
upravljanje	prorokovanje	pomažanje	
milosrđe	razlikovanje duhova	upravljanje	
	različiti jezici	različiti jezici	
	tumačenje jezika		

Pročitajte Efežanima 4,11-14. Zašto je Bog dao darove crkvi? Kako dar proroštva pomaže u ostvarivanju Božjih planova za crkvu?

Svrha je svih duhovnih darova njega i izgradnja crkve, kao i objavljivanje Evanđelja. Pavao je uključio dar proroštva ("prorokovanje") na sva četiri popisa. Neki drugi darovi javljaju se samo jedanput. Na osnovi toga možemo zaključiti da je proroštvo jedan od najvažnijih duhovnih darova. Razmotrimo neka opća obilježja proroka:

1. Proroci su pozvani od Boga (vidi 1. o kraljevima 19,16.19-21; Izaija 6). Oni se često osjećaju nedostojnim i nevoljko prihvaćaju takvu odgovornost, ali na kraju ipak poslušaju.

2. Bog govori prorocima u viđenju, snovima ili neposrednim čujnim iskazima. Ponekad im otkriva buduće događaje. Izvještava ih o tekućim zbivanjima koja se tiču naroda ili pojedinaca (Daniel 2).

3. Sveto pismo opisuje neke fizičke fenomene — proroci mogu izgubiti tjelesnu snagu ili čak prestati disati, ali mogu dobiti i novu snagu (Daniel 10,8-10.18.19).

4. Proroci na različite načine prenose poruke koje su dobili: usmeno (Djela 21,10-12), slikovitim prikazima (Ezekiel 4) ili putem pisama (Otkrivenje 2—3). Neki su proroci imali književne pomoćnike, kao što je bio Baruh koji je pomagao Jeremiji (Jeremija 36,1-4).

5. Prorokova poruka mora biti u skladu s onim što su govorili prethodni proroci, jer Bog ne proturječi sam sebi (Izaija 8,20).

6. Sadržaj prorokove poruke, kao i utjecaj prorokovog osobnog života, svjedoči o božanskom podrijetlu poruke (Matej 7,15-20).

7. Sotona uvijek pokušava krivotvoriti ono što je božansko. To vrijedi i za proročki dar. U posljednje vrijeme bit će lažnih proroka (Matej 24,24; 2. Petrova 2,1).

OSTATAK U VRIJEME SVRŠETKA

U Otkrivenju 12 širokim se potezima oslikava povijest velikog sukoba, od njegovog početka na Nebu do posljednjih dana.

Pročitajte Otkrivenje 12,17. Što je "Isusovo svjedočanstvo"? Usporedite Otkrivenje 19,10 i Otkrivenje 22,8.9.

.....

.....

U Otkrivenju 12,17 spominju se dvije osobine na osnovi kojih se prepoznaje crkva posljednjeg vremena. Ta crkva poštuje i vrši Deset zapovijedi (što obuhvaća i zapovijed o suboti) i "čuvaju Isusovo svjedočanstvo." Kakvo je to svjedočanstvo?

U nekim biblijskim prijevodima izraz "Isusovo svjedočanstvo" tumači se u smislu da mi kao vjernici ispovijedamo vjeru u Isusa i upoznajemo ljude s Njim svojom službom i evanđeoskim radom (vidi Otkrivenje 19,10: "Čuvaju Isusovo svjedočanstvo", gdje je Isus objekt, predmet kršćanskog svjedočenja). Neki drugi prijevođači tom pojmu pripisuju drugačije značenje, tvrdeći da sam Isus daje svjedočanstvo svojoj crkvi. („Čuvaju istinu koju je Isus otkrio", gdje je Isus subjekt koji iznosi svjedočanstvo; Otkrivenje 19,10, prijevod *Good News Translation*.) Izvorni grčki tekst može se prevesti na oba načina. Što je, dakle, Ivan imao na umu?

Ako usporedimo dva znaka prepoznavanja prave crkve, vidimo veliku sličnost u načinu na koji su oni formulirani (ta je sličnost još očitija u grčkom izvorniku nego u našim Biblijama). Kao što "Božje zapovijedi" dolaze od Boga, tako i "Isusovo svjedočanstvo" potječe od Isusa. Dakle, Isus je taj koji svjedoči. On daje prepoznatljivost pravoj crkvi. A kako On to čini? Preko dara proroštva.

Odgovori se nalaze u Otkrivenju 19,10; 22,9. Tu je jasno da se "Isusovo svjedočanstvo" poistovjećuje s "duhom proroštva." I sam Ivan je prorok i u svojoj osobnosti predstavlja "Isusovo svjedočanstvo." Prorok je osoba s posebnim pozivom kao Božji glasnik Njegovom narodu, bilo da potiče i poziva na pokajanje, bilo da ohrabruje ili otkriva budućnost.

Otkrivenje 12,17 pokazuje da Isus čini svoju crkvu prepoznatljivom preko tog dara proroštva. Kao što je Bog slao proroke starozavjetnom Izraelu i Judi, i kao što je poslao apostola Ivana ranoj kršćanskoj Crkvi, tako će se proroci javljati i u posljednjim danima zemaljske povijesti.

Koji dokazi, po vašem mišljenju, pokazuju da se služba Ellen G. White s pravom može prepoznati kao primjer djelovanja "duha proroštva" (Otkrivenje 19,10)?

SUVREMENI OBLICI OČITOVANJA PROROČKOG DARA

Većina vjernika danas priznaje vjerodostojnost starih biblijskih proroka, međutim, smatraju li da je to isto moguće i u naše vrijeme? Ako je vjerovati obećanju iz Joela 3,1-4 (2,28-31) o slavnom očitovanju proročkog dara u vremenu svršetka, kako bi to moglo izgledati?

Pročitajte Djela 2,36-42. Koja je bila osnovna poruka Petrove propovijedi na Pedesetnicu? Kako su njegovi slušatelji reagirali?

.....

.....

.....

Izlijevanje Duha Svetoga na Pedesetnicu 31. godine odlična je slika onoga što će se dogoditi tijekom izlijevanja Duha Svetoga na svršetku vremena, premda će se to odigrati u mnogo većem opsegu. Pedesetnica se odlikovala veličanjem Isusa, masovnim pokajanjem i pojavom naroda spremnog i opremljenog za Božje poslanje. Petrova kristocentrična poruka bila je osnažena Duhom Svetim i to je navelo tri tisuće duša da se pokaju i krste. Taj blagoslov Duha Svetoga u obliku “proljetne kiše” također je posijao dragocjeno sjeme, Crkvu — jedinstveno tijelo vjernika koji primjerom pokazuju i dijele ljubav Isusa Krista dok najavljuju Njegov povratak.

Kao što je pala proljetna kiša da “izazove klijanje dragocjenog sjemena, tako će ‘kasna kiša’ biti dana pri njenom završetku za dozrijevanje žetve” (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 481; u izvorniku 611). Drugim riječima, suvremeni oblici očitovanja proročkog dara u obliku kasne kiše izgledat će umnogome slično ranijem očitovanju istog dara na Pedesetnicu tijekom proljetne kiše.

Kao što smo vidjeli u Joelu 3,1-4 (2,28-31), proročki dar u vrijeme svršetka bit će dan i mladima i starima, i muškarcima i ženama. Bog će govoriti preko onih koje Duh Sveti izabere. Kada god Duh Sveti bude izabrao nekog glasnika u vrijeme svršetka, njegova poruka uzdizati će Isusa, pozivat će ljude na pokajanje i pripremat će ih da ispune Božje poslanje. A upravo te tri karakteristike prepoznatljiva su obilježja proročke službe Ellen G. White. Tijekom čitavog života ona je svojim propovijedima i spisima uzdizala Isusa i Sveto pismo. Pozivala je adventiste i druge ljude na iskreno pokajanje, i poticala sve da se uključe u Božje djelo spašavanja izgubljenih.

U kojoj mjeri koristite prednosti predivnog dara koji nam je dan u službi Ellen G. White?

MISIJA NA PRVOM MJESTU

U Efežanima 4 Pavao ukazuje da je glavna svrha duhovnih darova pomoći vjernicima da unaprijede Božje djelo, Njegovu misiju. Proročka služba Ellen G. White imala je istu svrhu. Njezine nadahnute poruke pomažu vjernicima da razviju dublji odnos ljubavi s Bogom i potiču ih da tu ljubav dijele s drugima.

“Od svih koji se smatraju kršćanima”, pisala je, “adventisti sedmoga dana trebali bi biti među prvima koji uzdižu Krista pred svijetom. Trebamo objaviti ovu istinu zajedno s drugima koje su obuhvaćene ovom porukom, ali ne smijemo izostaviti veliko središte privlačnosti, Isusa Krista. Upravo su se kod Kristovog križa sreli milost i istina, a pravednost i mir poljubili. Grešnika moramo navesti da gleda na Golgotu; on se jednostavnom vjerom malog djeteta mora osloniti na Spasiteljeve zasluge, prihvaćajući Njegovu pravednost, vjerujući u Njegovu milost.” (*Propovjednici Radosne vijesti*, str. 126; u izvorniku 156,157)

Štoviše, svaki vjernik, tvrdila je, pozvan je da bude dio Božje misije. “Gospodin zahtijeva od vjernika naših crkava da ulože znatno veći trud.” (*Evangelism*, str. 113)

“U Gospodnjem djelu ne smije biti ljenjivaca. Neka se različite osobe ujedine kao ribari ljudi’. Oni trebaju voditi ljude iz pokvarenosti ovoga svijeta u spasonosnu čistoću Kristove ljubavi.” (*Evangelism*, str. 115) Ellen G. White je i sama bila misionar u Europi tijekom 1880-ih, a u Australiji tijekom 1890-ih.

Upravo zbog Božjeg proročkog poziva na osobno posvećenje i misiju Sotona se “razgnjevio” (Otkrivenje 12,17) na Božji narod na svršetku vremena. To su Isusovi sljedbenici koji imaju vijest, proročko vodstvo i proročki uvid za posljednje vrijeme: “Gospodin otkriva opasnosti koje su oko nas i pred nama. Posredovanjem duha proroštva, On otkriva obmane koje će zarobiti svijet i poručuje svojem narodu: ‘To je put, njime idite.’ (Izaija 30,21) *Veliki sukob* razotkriva Sotonine obmane.” (Ellen G. White, *Manuscript* 31, 1890.)

Sotona je gnjevan kada ljudi predaju svoj život Isusu, i čini sve što može da bi narušio povjerenje u Božji proročki glas. Neke od njegovih metoda imaju za cilj da se proročki dar Ellen G. White osporava kao “nebitan.” Uostalom, ona je pisala u vrijeme koje se mnogo razlikovalo od našeg. Još jedan pokušaj je unošenje sumnje, tako što se dovode u pitanje njezine proročke tvrdnje i ukazuje na nju kao na lažnog proroka. Ali najučinkovitiji način da se Ellen G. White učini nebitnom jest odvratanje sadašnjeg naraštaja da ne čita njezine spise.

Da biste saznali više, posjetite internetsku stranicu: <https://whiteestate.org/absg/12>.